Interferenţe româno-ucrainene în nord-vestul judeţului Suceava

NATAŞA MANOLE[1]

This paper aims to show the way in which the Romanian and Ukrainian (Hutsul) population coexist and mutually influence each other in three villages (Izvoarele Sucevei, Ulma and Brodina) situated in the north-western part of the Suceava County, close to the Ukrainian border. This area has been chosen both for its highest density of Ukrainian population in the whole county and for the author's inner knowledge of this community life.

The paper focuses mostly on cases of lexical Romanian-Ukrainian interference, as vocabulary represents the linguistic compartment most open to borrowing; it also focuses on aspects of cultural interference: tradition, customs, folk costume. The analysis, based on studies carried on by well-known field research scholars, has been updated on the basis of the author's own field work in the mentioned villages. So, the problem in the title is approached both diachronically and synchronically.

Living together and ethnic symbiosys led to a need to communicate between the two populations, Romanian and Ukrainian, being an important sociolinguistic factor which favours bilingualism, as a form and a basic condition for interference, mutual influence and borrowings.

On the basis of research and interpretation of a rich material, the contribution of the Romanian population to the linguistic and cultural heritage of the Ukrainians could be established as well as a common cultural fund. Another, unfortunate, conclusion has been the decline in interest on the part of young people in preserving their linguistic and cultural identity, with Ukrainian as a native language being studied in schools in the mentioned area.

[1] Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi, România.

BDD-V4933 © 2016 Aracne editrice
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 09:01:09 UTC)

Key-words: *Hutsuls*, *lexical interference*, *linguistic identity*, *cultural identity*, *Romanian-Ukrainian relations*, *bilingualism*

Zona de la frontiera României cu Ucraina, reprezentată de comunele Izvoarele Sucevei, Ulma şi Brodina, situate în nord-vestul judeţului Suceava, de-a lungul cursului superior al râului cu acelaşi nume, cu o populaţie mixtă: română şi ucraineană – huţulă[2], furnizează un bogat material pentru investigaţii antropologice, lingvistice şi etnografice.

Deşi rezultatele oficiale ale ultimului recensământ al populaţiei din România, desfăşurat în 2011, consemnează preponderenţa populaţiei de etnie română în zonă: în comuna Brodina, din totalul de 3 320 de locuitori, 3 000 s-au declarat români, iar 249 ucraineni, în comuna Ulma, din totalul de 2 007 de locuitori, 1 171 s-au declarat români, iar 811 ucraineni, în timp ce la Izvoarele Sucevei, din totalul de 2 063 de locuitori, 892 s-au declarat români şi 1 137 ucraineni (www.recensamantromania.ro/rezultate – 2/ Institutul Naţional de Statistică), cercetările pe teren şi monografiile zonei (Aflorei 2009, Cega 2013) înregistrează un număr mai mare de vorbitori ai graiului huţul.

După cum remarcă Ioan Rebuşapcă, huţulii

> reprezintă grupa etnică ucraineană cea mai individualizată lingvistic, psihic şi comportamental, antropologic, etnografic şi folcloric, filosofic chiar, ce conştientizează acut şi îşi revendică identitatea proprie (Rebuşapcă 1998: 55–56).

[2] Acelaşi amestec se regăseşte şi în localităţile montane din bazinul superior al râului Moldova (Moldoviţa, Moldova-Suliţa, Cârlibaba, Benia, Argel, Demacuşa, Ciumârna, Ostra, Gemenea), pe valea Bistriţei Aurii (Iedul, Valea Stâncii, Tătarca) şi în Maramureş (Bistra, Poienile de sub Munte, Repedea, Rona de Sus, Ruscova şi Vişeul de Sus). Arealul geografic de răspândire a huţulilor în Ucraina cuprinde raioanele Zacarpatia (pe cursul Tisei Albe şi a celei Negre), Ivano-Frankovsk (pe valea Prutului şi a Ceremuşului Negru) şi Cernăuţi (de-a lungul cursului Ceremuşului Alb).

BDD-V4933 © 2016 Aracne editrice
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 09:01:09 UTC)

Zona de obârşie a huţulilor este zona premontană din Pocuţia şi sudul Galiţiei (Andronic 1998: 25). Venirea acestora în Bucovina se încadrează în curentul demografic pe care l-a înregistrat nordul Moldovei până în 1775 şi apoi Bucovina, devenită entitate geopolitică aparte. În secolele al XVII-lea şi al XVIII-lea se produce un aflux de populaţie huţulă în munţii Bucovinei datorită specificului economic al acestei zone: creşterea animalelor. Desfiinţarea graniţei de nord cu Polonia în 1691 favorizează şi încurajează pătrunderea huţulilor ca păstori şi zilieri ai mănăstirii Putna. În perioada 1775–1862, stăpânirea austriacă modifică structura etnodemografică a populaţiei din Bucovina prin colonizări şi prin permiterea imigrării, mai ales a huţulilor. La începutul secolului al XX-lea, în zona cercetată, huţulii reprezentau jumătate din totalul populaţiei (Nistor 1991: 312), fiind menţionaţi şi în *Dicţionarul geografic al Bucovinei* (Grigorovitza 1908: 33). O ultimă etapă de migraţie este marcată de stabilirea frontierei de stat în anul 1944 şi de revizuirea ei în 1947.

Secolele de vecinătate teritorială şi de convieţuire între vorbitorii unor graiuri româneşti şi cei ai graiurilor ucrainene au făcut posibile numeroasele împrumuturi reciproce, transformând Bucovina într-o regiune de „convergenţă şi amestec lingvistic" (Lobiuc 2004: 380). Aceste interferenţe se produc la toate nivelurile limbii: fonetic, morfologic, lexical, frazeologic, al derivării. Însă cele mai multe şi cele mai vizibile împrumuturi se înregistrează în lexic, compartimentul cel mai deschis influenţelor. Cercetările în domeniu consemnează 758 de cuvinte româneşti împrumutate în ucraineană (Robciuc 1996: 63), dintre care circa 334 se întâlnesc în graiurile huţule (Rebuşapcă 1998: 74). Desigur, lista se măreşte permanent, din raţiuni practice, de comunicare a unor noi realităţi, fapt pe care ne propunem să-l evidenţiem în continuare.

Cele mai vechi şi cele mai numeroase împrumuturi lexicale din limba română în limba ucraineană se referă la termeni din domeniul păstoritului, fapt explicabil prin ocupaţia principală din această zonă montană, ocupaţie practicată preponderent de

BDD-V4933 © 2016 Aracne editrice
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 09:01:09 UTC)

români. Termeni ca *berbenycja*[3] < rom. *bărbânță*, *besaha* < rom. *desagă*, *bryndza* < rom. *brânză*, *cap* < rom. *țap*, *carok* < rom. *țarc*, *dzer* < rom. *zer*, *flojera* < rom. *fluier*, *kolyba* < rom. *colibă*, *kurmej* < rom. *curmei*, *tajstra* < rom. *traistă/taistră*, *vatra* < rom. *vatră*, *wurda* < rom. *urdă*, *žentycja* < rom. *jintiță* (Lobiuc 1972: 109–134) se regăsesc și în graiul huțul din zona comunelor Izvoarele Sucevei, Ulma și Brodina[4]. Urmează terminologia agrară: *balyga* < rom. *balegă*, *malaj* < rom. *mălai*, *mamalyga* < rom. *mămăligă*, *sapa* < rom. *sapă*, *sapati* < rom. *a săpa*; regnul vegetal: *afyna* < rom. *afină*, *bryndušja* < rom. *brânduță*, *kurkuduši* < rom. *corcoduțe/curcuduțe*; *lilijak* < rom. *liliac*, *tryfoj* < rom. *trifoi*; alimente: *dzjema* < rom. *zeamă*; obiecte din gospodărie: *barda* < rom. *bardă*, *hrabli* < rom. *greblă*, *dzerga* < rom. *cergă*, *kyptar'* < rom. *pieptar/cheptar*; însușiri: *balaja* < rom. *bălaie*, *tarkatyj* < rom. *tărcat*; stări (atitudini): *fudulnyj* < rom. *fudul*; termeni de înrudire: *kumnat* < rom. *cumnat*, *kumnata* < rom. *cumnată*, *nepit* < rom. *nepot*, *nepota* < rom. *nepoată*, *fin* < rom. *fin*, *fina* < rom. *fină* (Robciuc 1996: 63–248).

Consemnăm, de asemenea, existența în graiul huțul a unor dublete lexicale[5] pentru desemnarea aceleiași realități: *porta – vorota*, *mamalyga – kulyšja*. Prezența lor demonstrează faptul că procesul de pătrundere a elementelor românești este în plină desfășurare, iar alegerea în comunicare a unuia sau altuia dintre termenii dubletului depinde de vârsta vorbitorului și de abilitatea de a folosi una dintre cele două limbi.

Din seria împrumuturilor foarte vechi face parte și adverbul *maj*, de origine românească, atestat încă la începutul secolului al

[3] Cuvintele din limba ucraineană sunt transliterate din alfabet chirilic în alfabet latin conform normelor de uz internațional, folosite și în alte lucrări de specialitate (cf. Lobiuc 2004, Robciuc 1996 etc.).

[4] Pentru acest segment de cercetare, am pornit de la studiile existente în domeniu, verificând pe teren utilizarea în vorbire a termenilor respectivi, atestați ca fiind împrumutați din limba română și i-am consemnat doar pe cei care se regăsesc în graiul huțul din nord-vestul județului Suceava. Am completat apoi lista de împrumuturi prin înregistrarea cuvintelor intrate relativ recent în graiul vorbit în aceeași zonă investigată.

[5] Elemente lexicale împrumutate din limba română și sinonimele lor ucrainene.

BDD-V4933 © 2016 Aracne editrice
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 09:01:09 UTC)

XV-lea (Robciuc 1996: 57) şi folosit în graiul huţul pentru formarea gradului comparativ al adjectivelor şi al adverbelor: *maj fainij* – mai frumos, *maj borzo* – mai repede.

Contactele lingvistice se manifestă în permanenţă, iar lista elementelor intrate în limbă se modifică mereu, desemnând mai ales realităţile unei anumite perioade de dezvoltare socială. Astfel, în ultimele decenii ale secolului al XX-lea au pătruns în graiul huţul termeni precum: *kabana* < rom. *cabană*, *miserija* < rom. *meserie*, *okol* „sediul unităţii administrative silvice" < rom. *ocol*, *Salvarja* „ambulanţă" < rom. *salvare* (Rebuşapcă 1998: 76), *inžykcija* < rom. *injecţie*, *kamion* < rom. *camion*, *kursa* „autobuz cu care se asigură legătura între sate şi oraşele cele mai apropiate" < rom. *cursă* (Robciuc 1996: 146, 151, 169). Acest fenomen este explicabil şi justificat prin pierderea contactului cu limba ucraineană literară, prin vocabularul limitat la cuvintele de bază şi prin nevoia permanentă de nominalizare a unor noi obiecte şi noţiuni ce intră în uzul curent. În această situaţie, sistemul lexical huţul apelează la împrumuturi din proximitatea lingvistică, în speţă la împrumuturi româneşti. Este şi cazul noilor gadgeturi: telefon mobil, tabletă, calculator etc. În vorbire, aceste cuvinte suportă flexiunea specifică graiului huţul: *Kupyu sobi tabletu* (Mi-am cumpărat o tabletă)[6].

Nejustificate lingvistic[7] sunt frecventele cazuri de inserţie în comunicarea în graiul huţul a cuvintelor româneşti pentru care există totuşi echivalent în dialectul huţul: *Nima locu de muncă*[8] (Nu este loc de muncă/ Nu sunt locuri de muncă) în loc de *Nima (miscja) roboti*.

O situaţie foarte interesantă este cea înregistrată de verbul ucrainean *dzvonety* „a suna, a telefona, a da un telefon", care este înlocuit în vorbire de *telefonuvati*[9] sau chiar de *dati telefon*,

[6] Informator: C.N., 45 de ani, studii liceale, crescător de animale, Izvoarele Sucevei.

[7] Justificabile, poate, doar prin graba de a comunica şi prin insuficienta cunoaştere a graiului huţul, pot fi puse pe seama bilingvismului şi a faptului că, totuşi, studiului limbii române i se alocă mai mult timp în cadrul instituţionalizat al şcolii.

[8] Informator: B.C., 28 de ani, studii liceale, casnică, Lupcina, comuna Ulma.

[9] Cuvânt regăsit cel mai des în comunicarea din zona cercetată.

BDD-V4933 © 2016 Aracne editrice
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 09:01:09 UTC)

calchiere a rom. *a da un telefon* şi chiar de *sunati*: *Budu sunati do dohterja*[10] (Voi suna doctorul).

La nivel fonetic, se constată în graiul huţul pronunţia uşor palatalizată a consoanelor înainte de *e*, *y*, fenomen prezent şi în graiul moldovenesc al limbii române. Vorbitorii de limbă ucraineană, cunoscători şi ai limbii române, au înlocuit dentalele prin sunetele corespunzătoare româneşti: *pjet'ero* „cinci" (Robciuc 1996: 49).

La nivel frazeologic, se utilizează sintagme reconstruite în graiul huţul după modelele româneşti, din resursele autohtone, calchieri mai mult sau mai puţin reuşite de tipul: *robyty šydincu* < rom. *a face şedinţă*, *daty tiligramu* < rom. *a da telegramă*, *daty dobryj den'* < rom. *a da bună ziua* (Rebuşapcă 1998: 77–79)[11].

Condiţiile în care s-a exercitat influenţa limbii române asupra graiului huţul din zona studiată sunt extrem de favorabile. Membrii acestei colectivităţi sunt bilingvi: între ei folosesc doar graiul huţul, dar stăpânesc destul de bine limba română. Astfel, elementele străine sunt adoptate foarte uşor, mai ales în vorbirea celor tineri. Iată cum se modifică statutul celor două limbi în contact în condiţiile bilingvismului. La început, principalul mijloc de comunicare al bilingvilor rămâne limba lor maternă[12], limba învăţată (secundară – română) având o funcţie limitată, specializată, de facilitare a comunicării la şcoală. Folosirea limbii secundare se intensifică apoi, ea având un rol din ce în ce mai mare în comunicarea bilingvilor, în timp ce limba maternă îşi îngustează sfera de întrebuinţare. În această etapă, din limbă principală, limba maternă se transformă în limbă secundară. Limba învăţată, străină, în acest caz limba română, devine limba de bază a bilingvilor în activităţile sociale, profesionale etc. care impun folosirea permanentă şi activă a limbii române.

[10] Informator: C.G., 54 de ani, cadru didactic, Lupcina, comuna Ulma.
[11] Exemple verificate şi de autoarea articolului pe teren, în zona cercetată.
[12] Totuşi, în ultimul timp, se observă tendinţa ca prima limbă învăţată în familie să fie româna, şi nu dialectul huţul.

BDD-V4933 © 2016 Aracne editrice
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 09:01:09 UTC)

Pe de altă parte, şi influenţa ucraineană asupra limbii române este considerabilă atât la nivel cantitativ, cât şi al frecvenţei de întrebuinţare, la diverse nivele ale limbii, atât literare, cât şi al graiurilor. Din seria de cuvinte de origine ucraineană, consemnate de Ioan Lobiuc (2004: 232–382) şi regăsite şi în limba română vorbită în nord-vestul judeţului Suceava, amintim: *balie* „albie de spălat rufe" < ucr. *balija*, *bahnă* „loc mlăştinos" < ucr. *bahna*, *barabule* „cartofi" < ucr. *barabuly*, *borş* < ucr./ rus. *borščˊ*, *buhai* „taur" < ucr. *buhaj*, *coromâslă* „cobiliţă" < ucr. *koromyslo*, *ciubotă* „cizmă" < ucr. *čobota*, *chişcă* < ucr. *kyška*, *chişleag* „lapte prins" < ucr. *kisljek*, *cociorvă* „vătrai" < ucr. *kočerha*, *crupe* „urluială" < ucr. *krupy*, *cuhn(i)e* „bucătărie" < ucr. *kuhnja*, *doniţă* „găleată în care se mulg vacile sau oile" < ucr. *dijnyc'a*, *draniţă* „şindrilă" < ucr. *dranyc'a*, *druşcă* „însoţitoarea miresei la nuntă, domnişoară de onoare" < ucr. *družka*, *a dubi* „a argăsi" < ucr. *dubyty*, *horilcă*, cu variantele *horincă*, *holircă*, *holercă* „rachiu" < ucr. *horilka*, *horn* < ucr. *horn*, *hulub* „porumbel" < ucr. *holub*, *iarmaroc* < ucr. *jarmarok*, *oghial* „plapumă" < ucr. *odijalo*, *pampuşcă* „gogoaşă" < ucr. *pampuška*, *pălimar* „paraclisier" < ucr. *palamarˊ*, *polonic* < ucr. *polonyk*, *pelincă* „scutec" < ucr. *pelinka*, *piroşte* „colţunaşi" < ucr. *pyroške*, *povidlă* „marmeladă, magiun" < ucr. *povydlo*, *stative* „război de ţesut" < ucr. *statyvy*, *a tencui* < ucr. *tynkuvaty*, *toloacă* „păşune, izlaz comunal" < ucr. *toloka*.

Realizând o periodizare a influenţelor ucrainene în dacoromână, lingvistul ieşean distinge două etape: 1) etapa veche, între secolele al XII-lea şi al XVII-lea, când se produc cele mai multe împrumuturi ucrainene; 2) etapa nouă, din secolul al XVIII-lea până astăzi, când noi colonişti ucraineni, parţial asimilaţi, se stabilesc în diferite zone. Aceste influenţe populare sunt completate, între secolele al XVI-lea şi al XVII-lea, de influenţe ucrainene cărturăreşti (Lobiuc 2004: 152).

Asimilarea culturală care presupune contactul, interferenţa şi sinteza între două culturi este mai rapidă decât cea lingvistică, aspect remarcat şi în cazul portului huţul. Piesele componente ale costumului popular huţul sunt aceleaşi ca şi cele ale

BDD-V4933 © 2016 Aracne editrice
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 09:01:09 UTC)

costumului popular românesc bucovinean. Diferă doar gama cromatică, dominată de preferinţa, indiferent de vârstă, pentru tonuri mult mai vii: roşii, portocalii, galbene şi abundenţa motivelor ornamentale: romburile într-o reţea asemănătoare fagurelui şi elementele florale stilizate. Vechiul costum popular huţul bărbătesc[13], cu haină şi pantaloni din dimie roşie, este evocat doar de bătrânii care îşi amintesc că acesta se purta la Seletin, în vremea copilăriei lor.

În domeniul ţesăturilor, unele împrumuturi de la huţuli influenţează ornamentica geometrică specific românească prin introducerea unor elemente florale şi fitomorfe pe care româncele le numeau la început în derâdere „talpa gâştei" (Andronic 1998: 44).

Relaţiile seculare de convieţuire, vecinătate şi colaborare au dat naştere unor motive comune în creaţia populară orală a celor două popoare[14], unor obiceiuri, datini, credinţe şi practici de asemenea comune[15], reprezentând fie împrumuturi reciproce, fie evoluţii paralele omogene.

Comunele Brodina şi Ulma sunt renumite prin arta încondeierii ouălor, îndeletnicire practicată, în egală măsură, atât de femei, cât şi de bărbaţi, de adulţi, dar şi de copii. Ouăle încondeiate la Brodina se disting prin culoarea dominantă roşie, iar cele din comunele Ulma şi Izvoarele Sucevei prin culoarea verde. Deşi se poate vorbi de un specific al artei încondeierii ouălor în privinţa cromaticii, atât la populaţia românească, dar şi la cea huţulă se constată existenţa unor elemente comune, mai ales în tehnica de ornamentare şi în utilizarea unor motive comune: calea rătăcită, cârligul ciobanului, grebla, vârtelniţa,

[13] Din păcate, elementele acestui tip de costum nu se regăsesc nici printre exponatele Muzeului etnografic al comunei Ulma, care ţinea, până în anul 1944, de regiunea Seletin.

[14] Motivul surorii vândute turcilor, motivul morţii neaşteptate, motivul soartei potrivnice etc. (Manole 2006).

[15] Tradiţii şi obiceiuri legate de marile sărbători de peste an: Crăciunul, Anul Nou, Floriile, Paştele, sărbătorite însă de huţuli pe stil vechi, după calendarul iulian, cu un decalaj de 13 zile. De exemplu, obiceiul huţulilor de a se spăla pe faţă în prima zi de Paşte cu un ou înroşit, cu un ban de argint şi cu apă sfinţită, cu aceleaşi semnificaţii ca la români.

BDD-V4933 © 2016 Aracne editrice
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 09:01:09 UTC)

crucea. Convieţuirea populaţiei huţule cu cea românească a dus la influenţe reciproce şi în acest domeniu, prin circulaţia şi întrepătrunderea elementelor decorative în arta încondeierii ouălor. Totuşi, în zona comunelor cercetate, acest meşteşug este practicat, preponderent, de populaţia huţulă[16].

În concluzie, interferenţele lingvistice şi culturale româno-ucrainene menţionate contribuie la conturarea specificului subgrupului etnic huţul în cadrul etniei ucrainene şi, în acelaşi timp, reprezintă o dovadă a convieţuirii paşnice a populaţiei române şi a celei ucrainene în nord-vestul judeţului Suceava.

Bibliografie

AFLOREI I., *Izvoarele Sucevei – o comună în Munţii Bucovinei: studiu monografic*, Suceava, Accent Print, 2009.

ANDRONIC M. (coord.), *Huţulii – o minoritate din Bucovina*, Suceava, Fundaţia pentru Dezvoltarea Societăţii Civile, Societatea culturală Ştefan cel Mare, 1998.

ATLAS: *Atlas ukrainskoj movy*, vol. II, Kiev, 1988.

BĂNĂŢEANU T., *Arta populară bucovineană*, Suceava, Centrul de Îndrumare a Creaţiei Populare şi a Mişcării Artistice de Masă, 1975.

CEGA G., *Ulma – o comună de origine etnică huţulă, studiu monografic*, ediţia a II-a, revizuită şi adăugită, Suceava, Tipografia SC ROF IMP SRL, 2013.

GRIGOROVITZA: Emanuil Grigorovitza, *Dicţionarul geografic al Bucovinei*, Bucureşti, Atelierele grafice SOCEC, 1908.

—— *Elemente româneşti în terminologia păstoritului şi a creşterii vitelor la huţuli*, în „Romanoslavica", XVIII, Bucureşti, p. 109–134, 1972.

LOBIUC I., *Contactele lingvistice ucraino-române (pe baza **Atlasului lingvistic român** şi a tuturor celorlalte surse documentare)*, Iaşi, Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza".

[16] Creatorii populari din această zonă sunt cunoscuţi şi apreciaţi atât în ţară, cât şi peste hotare.

BDD-V4933 © 2016 Aracne editrice
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 09:01:09 UTC)

MANOLE N., *Cântecele populare ale huţulilor din Bucovina*, în *Actele simpozionului „Direcţii şi perspective ale slavisticii din România" (15–16 iunie 2006)*, Cluj-Napoca, Napoca-Star, p. 195–217, 2006.

MONOGRAFIA: *Monografia folclorică a ucrainenilor din judeţul Suceava şi a românilor din regiunea Cernăuţi*, Suceava, Publicaţie editată de către Consiliul Judeţean Suceava, 2011–2012.

NALR-MOLD., BUCOV. III: Vasile Arvinte, Stelian Dumistrăcel, Ion Florea, Ion Nuţă, Adrian Turculeţ, Luminiţa Botoşineanu, Doina Hreapcă, Florin-Teodor Olariu, Veronica Olariu, *Noul Atlas lingvistic român, pe regiuni. Moldova şi Bucovina*, vol. III, Iaşi, Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza", 2007.

NISTOR I., *Istoria Bucovinei*, ediţie şi studiu bio-biliografic de Stelian Neagoe, Bucureşti, Editura Humanitas, 1991.

REBUŞAPCĂ I., *Limba huţulilor din Bucovina* în Mugur Andronic (coord.), *Huţulii – o minoritate din Bucovina*, Suceava, Fundaţia pentru Dezvoltarea Societăţii Civile, Societatea Culturală Ştefan cel Mare, p. 55–80, 1998.

ROBCIUC I., *Raporturile lingvistice româno-ucrainene*, vol. I, *Elemente româneşti în ucraineană*, Bucureşti, Mustang, 1996.

BDD-V4933 © 2016 Aracne editrice
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 09:01:09 UTC)